

SUPER-SEMNUL

Să ne rugăm.

Tată ceresc, Îți suntem recunoscători pentru că în seara aceasta ești încă marele „Eu sunt.” Nu „Eu am fost”, sau „Eu voi fi!” ci „Eu sunt”, totdeauna la prezent. Tu ești Dumnezeu cel neschimbător, Același ieri, azi și în veci, și noi Îți mulțumim plini de recunoștință pentru că ne-ai dat privilegiul de a vedea aceste lucruri care au fost descoperite prin Duhul Sfânt prin care ne-ai sigilat pentru Împărăția lui Dumnezeu, și care este Semnul dat pentru noi. O, Îți suntem recunoscători pentru aceasta! Binecuvântează-ne în seara aceasta, în timp ce Te așteptăm, fiindcă Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați.

Voi pune puțin la o parte aceste batiste, deoarece dacă va fi cu voia Domnului, în serile următoare ne vom ruga pentru bolnavi. Billy a ajuns puțin mai târziu în seara aceasta și nu a reușit să împartă numerele de rugăciune, dar mă gândesc că totuși ar putea face aceasta în timp ce voi face chemarea la altar.

Vă simțiți bine cu toții? („Amin”). Atunci totul este bine. Mă bucur mult pentru că aud aceasta. Din câte am fost anunțat, dejunul oamenilor de afaceri creștini are loc mâine dimineață, așa că mai trebuie să mi se comunice doar ora. Acum haideți să stăm pregătiți pentru a face tot ceea ce ne cere Domnul, în timp ce intrăm în mesajul Său.

Voi citi din **Isaia 7.10-14:**

Domnul i-a vorbit din nou lui Ahaz și i-a zis:

„Cere un semn de la Domnul Dumnezeul tău, cere-l fie în locurile de jos,

fie în locurile de sus.”

Ahaz a răspuns: „Nu vreau să cer nimic, ca să nu ispitesc pe Domnul.”

Isaia a zis atunci:

„Ascultați totuși, casa lui David! Nu vă ajunge oare să obosiți răbdarea oamenilor, de mai obosiți și pe Dumnezeul meu?

De aceea Domnul însuși vă va da un semn: „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu, și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).”

Dacă ar trebui să dau un titlu acestui subiect, m-aș gândi la **„Super-semnul”**. Adevărul este că aceasta este o „super-zi” și că fiecare lucru este „super”. Apariția fulgerului pe cer într-o noapte întunecoasă și înnoirată ne dă certitudinea că lumina poate lumina în întuneric. Noi toți suntem conștienți de aceasta.

Dumnezeu a cunoscut sfârșitul de la început și a planificat lucrurile în așa fel încât toate să lucreze spre slava Sa. Acest lucru ne dă curaj, deoarece știm că orice ar veni, toate lucrurile sunt în mâna lui Dumnezeu și că ceasul Lui ticăiește perfect. Cu toate acestea, uneori devenim nerăbdători, indispuși și nechibzuiți, și ne gândim: „Oh, ar trebui să fac asta sau cealaltă...” Dar nu uitați nici o clipă că ceasul lui Dumnezeu bate perfect și totul se va realiza exact la timpul hotărât de El. Totul merge în acord cu marea Lui cunoștință, deoarece prin cunoștința Lui mai dinainte, a putut să hotărască toate lucrurile; nu prin dorința Sa, ci prin cunoștința Sa. Vedeți, Dumnezeu nu alege prin dorință, pentru că Cuvântul spune că: *„El dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.”* (2 Petru 3.9), dar prin cunoștința Sa mai dinainte, El știa cine Îl va primi și cine nu. Acesta este motivul pentru care El poate face ca toate lucrurile să lucreze în conformitate cu marele Său ceas al timpului și a putut să vestească sfârșitul de la început. Prin cunoștința Sa, El a știut că noi vom trăi în această zi; a știut că aceasta este ziua noastră. El a planificat fiecare zi și până astăzi nu a greșit niciodată, ci întotdeauna și-a împlinit

Cuvântul la timpul potrivit.

Timpul în care trăim noi poate fi numit un timp „super”, de aceea fiecare lucru pe care-l vedeți, trebuie să fie tot un „super”. Dacă nu vă încadrați în cerința timpului, nu veți reuși. Astfel, magazinele de astăzi nu mai sunt ca pe vremuri. Astăzi avem super-marketuri cu aer condiționat, iar oamenii preferă să meargă să cumpere de acolo, decât dintr-un magazin obișnuit, chiar dacă plătesc mai mult. Da, ei preferă să cumpere de la super-market, deoarece toate lucrurile de acolo sunt „super.” Vedeți? Fiecare vrea ceva „super.”

Astăzi nu mai poți ieși pe stradă cu o mașină demodată (cu vechiul model „Ford T”, de exemplu) deoarece ar fi scoasă de pe autostradă de celelalte mașini. Toate firmele trebuie să scoată la vânzare numai mașini „super”. Astfel, firma „Ford” trebuie să facă mașini „super”; „Chevrolet” trebuie să scoată mașini „super”. Peste tot este numai concurență, și dacă vrei să ai succes este nevoie ca totul să fie „super, super, super.”

Acum am ajuns în epoca aerodinamicii. Cu ani în urmă a apărut avionul cu elice, apoi s-a inventat motorul, pentru ca astăzi să se ajungă la supersonice. Vedeți? Acum totul trebuie să fie „super.”

Înainte aveam șosele obișnuite, dar acum avem șosele „super” cu patru sau cinci benzi într-un sens și cu patru sau cinci benzi în sens invers. Vedeți? Și voi trebuie să vă încadrați în toate aceste cerințe, pentru că trăiți într-un timp „super.” Și oamenii au ajuns până acolo că se gândesc că există și super-oameni, sau unii care cred despre ei înșiși că sunt „super.” Astfel, avem o rasă „super” care încearcă să le domine pe celelalte rase. Avem super-biserici, super-denominațiuni, da, fiecare este un „super.” Și oamenii spun: „Dacă nu este „super”, nu merg acolo...”

Părerea mea este că până și femeile au început să poarte îmbrăcăminte „super”, pentru că trăiesc într-o epocă modernă. Pantofii de modă veche erau făcuți din

piele, țineau mult și costau doar trei dolari. Aveau mai multă piele decât zece perechi de pantofi de astăzi, care te țin mai puțin și costă 25 de dolari. Totuși, femeile îi cumpără pentru că acesta este tiparul, moda pentru astăzi: ceva „super.” Voi știți că pe vremuri pantofii erau făcuți fără toc, dar acum ei trebuie să fie „super.” După părerea mea, totul este o nebunie, dar oamenilor li se pare normal, fiindcă trăiesc într-o epocă „super.”

În realitate, toate aceste lucruri sunt semnul că suntem într-un mare întuneric duhovnicesc. Fără să știe, omenirea se îndreaptă cu viteză mare spre ceva. Odinioară, copiii mergeau la școală pe jos, dar acum au autobuz care îi ia din fața casei și-i lasă la poarta școlii. Nu este acesta adevărul? De ce fac așa? Pentru că trăim într-o epocă „super.” Pe vremuri, copiii se relaxau în natură, dar acum au nevoie de o sală pentru recreere.

Cam la fel este și cu bisericile: ele au nevoie de o sală de recreere în care membrii lor să joace diferite jocuri sau să sară în sus și-n jos. Pe vremuri, Duhul Sfânt era Cel care-i relaxa și-i mângâia, dar acum când trăim într-o epocă „super”, ei trebuie să obțină singuri aceasta. Vedeți cum toate aceste lucruri ne conduc spre un întuneric spiritual total? Oh, în ce zile trăim!

Voi știți că poporul lui Dumnezeu a fost avertizat tot timpul de Domnul să privească la semnele timpului. Astfel, când era pe pământ, Domnul Isus le-a spus fariseilor din timpul acela:

„...Când se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.”

Și dimineața ziceți: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-posomorât.” Fariseilor, fața cerului știți s-o deosebiți și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?” (Matei 16.2-3).

Sau: *„...dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că Moise a scris*

despre Mine.”

De altfel, după cum spuneam, ei ar fi trebuit să știe ce spune Scriptura, deoarece se împlinea chiar sub ochii lor. De ce nu puteau vedea aceasta? Pentru că erau atât de prinși de tradițiile lor, încât nu puteau să vadă că Scriptura se desfășura chiar în fața lor. Eu asemăn epoca noastră cu aceea, deoarece chiar și unii dintre oamenii buni omit să vadă aceasta uneori. De ce sunt și unii oameni buni, din punct de vedere moral, care nu pot vedea împlinirea Cuvântului? Pentru că Isus a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu...”* (Ioan 6.44). Și: *„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine...”* (v. 37). Ei nu vor vedea niciodată, pentru că tot Domnul Isus a spus: *„...cu privire la ei se împlinește prorocia lui Isaia, care zice:*

„Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea.” (Matei 13.14).

Și: *„De aceea le vorbesc în pilde, pentru ca ei, măcar că văd, să nu vadă, și măcar că aud, să nu audă, nici să nu înțeleagă.”* (v. 13). Aceasta este o priveliște tristă, dar adevărată.

Noi vedem că și astăzi este la fel. Noi trăim în ceasul când întunericul va cuprinde în întregime pământul și oamenii. Toate realizările moderne ale acestei epoci „super” în care trăim, sunt doar semnul marelui întuneric spiritual. Noi suntem în epoca Laodicea, despre care Domnul spune că este *„căldicică”*. Astfel, oamenii merg la biserică, având doar o formă de evlavie și o râvnă pentru biserica lor, dar în ceea ce privește lucrarea Duhului sunt total orbi.

Indiferent ce face Dumnezeu, și cât de bine este dovedită lucrarea Sa în Cuvânt, ei nu pot să vadă nimic. Eu mă întreb adesea dacă aceasta nu este tocmai ceea ce a spus Domnul Isus: *„...măcar că văd, nu vad, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.”* (Matei 13.13). S-ar cuveni să privim în jur cu atenție, pentru că lucrurile care se întâmplă sunt semne care arată că sfârșitul este aproape.

Aș vrea să puteți vedea continuitatea neschimbată a Cuvântului lui Dumnezeu și a lucrărilor Sale. Vedeți, El nu Își schimbă niciodată planul; nu Își schimbă niciodată căile, ci totul merge într-o continuitate și într-o unitate desăvârșită. Fiecare lucru pe care Îl face Dumnezeu este în unitate desăvârșită cu ceea ce a făcut în trecut. Vedeți? El va proceda întotdeauna la fel: întotdeauna va face ceea ce a făcut la început.

Ca să vă dovedesc aceasta, am să vă spun că El a dat pe pământ legi. Apoi, întotdeauna când a vrut să facă ceva, înainte ca evenimentul anunțat să aibă loc, El a dat un semn pentru poporul Său. Da, Dumnezeu a făcut întotdeauna la fel și o va face și în continuare, pentru că El este Dumnezeul cel neschimbător care a spus în Maleahi 3.6: „*Căci Eu sunt Domnul; Eu nu Mă schimb.*” Aceasta înseamnă că în toate epocile va proceda ca în prima: deci nu-Și va schimba procedura.

El a hotărât ca pământul să se învârtă în jurul axei sale în douăzeci și patru de ore, așa că, chiar dacă noi schimbăm ora sau avem tot felul de procedee prin care să menținem lumina zilei, Legea Lui rămâne neschimbătoare: pământul se învârte în douăzeci și patru de ore. Tot așa este și cu anotimpurile. Dumnezeu a pus primăvara, vara, toamna și iarna, iar legea Lui este neschimbătoare, fiecare anotimp venind la timpul hotărât de El. Vedeți? Legile Sale, Cuvântul Său și lucrarea Sa sunt neschimbătoare, lucrând într-o armonie desăvârșită.

Acesta este motivul pentru care, privind la ceea ce a fost, vom putea ști ce este și ce va fi, deoarece Cuvântul Scripturii spune că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8). Dacă privim legile naturii, putem ști ce anotimp urmează. Astfel, Cuvântul spune: „*Vedeți smochinul și toți acești copaci. Când înfrunzesc, și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape.*” (Luca 21.29-30).

Primăvara este un semn care prevestește sosirea verii. Aceasta este o lege neschimbată. Astfel, nu putem vorbi mai întâi de vară și apoi de iarnă ca un timp când apar frunzele, pentru că frunzele apar primăvara. Când vedeți că pomii încep să frăgezească, când apar primii muguri și apoi se umflă și ies florile și frunzele, voi știți că este primăvară și că imediat după ea sosește vara. Tot astfel, toamna

târziu când vedeți că frunzele copacilor încep să se îngălbenească și cad, spuneți: „Ei bine, a venit toamna, iar iarna este aproape.” De unde știți? Semnele naturii arată acest lucru și ele se repetă în fiecare an.

El ne-a dat semne și cu privire la schimbarea vremii. Astfel, puteți ieși afară, să priviți cerul și să spuneți așa cum a spus Domnul: „*Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.*” Sau: „*Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-posomorât.*” (Matei 16.2-3).

El nu și-a schimbat niciodată procedeul, ci întotdeauna ne avertizează înainte de a face ceva. Astfel, voi puteți observa că înainte de a veni furtuna, aerul începe să devină umed, iar natura întreagă pare că se posomorăște. Acesta este un semn.

Eu v-am spus adesea că dacă n-ar fi existat Biblia scrisă, aș fi știut totuși de existența lui Dumnezeu privind natura și ceea ce se întâmplă în ea. De ce? Pentru că peste tot se pot vedea legile Lui, care sunt în strânsă legătură unele cu altele. Vedeți, Cuvântul Lui este în unitate perfectă, are continuitate și ca urmare nu poate greși niciodată.

Semnele Lui sunt în legătură cu timpul. Ele se pot vedea din Biblie, pe cer, pe pământ sau chiar în biserică. Astfel, dacă ne uităm în jurul nostru și în biserică, vedem că semnele arată că acesta este timpul potrivit ca El să vină.

De exemplu, cum se vede prezența Lui în natură? Eu am fost adesea în pădurile din nord, pentru că îmi place să vânez în ele, și acolo am văzut ceva interesant.

Primăvara, micuțele rațe sălbatice pleacă din Louisiana și merg acolo sus, își fac cuiburi, depun ouă, scot pui și îi cresc. Dar toamna târziu, când încep să se simtă primele semne de răcire a vremii, înainte ca lacul să înghețe și să cadă prima zăpadă, aceste rațe micuțe își iau zborul și se întorc cât se poate de repede în Louisiana, pentru perioada iernii. Multe dintre ele nu au părăsit niciodată până

atunci lacul (puii născuți în primăvară), dar când vine frigul, toate pleacă spre zonele calde. Aceasta este natura cu legile ei; și păsările procedează în fiecare an la fel. Astfel, în primăvara următoare, când soarele cald din Louisiana începe să strălucească cu putere, rațele se adună din nou și pornesc spre zonele din nord ca să-și depună ouăle și să-și crească puii.

Priviți găștele sălbatice de aici, din Texas. Unde merg ele? Nu demult, am fost obligați să ne oprim cu mașina pe șosea ca să le lăsăm să treacă de pe o parte pe cealaltă parte a drumului. Vedeți? Ele nu se sinchiseau de nimeni, ci erau preocupate de un singur lucru: de călătoria lor. Ele aveau în desfășurare o mare trezire. Cred că nu ați auzit niciodată așa gălăgie mare! Ele sunt cu mult mai gălăgioase decât sunt penticostalii când se adună împreună.

Ce este aceasta? O lege a naturii. Da, ele se adună împreună în fiecare an, se grupează și își iau zborul. Când rațele și găștele pornesc la drum, este semnul că vara este aproape. Acesta este adevărul. Iar toamna când părăsesc Columbia Britanică, este semnul că se apropie iarna. Noi le putem vedea zburând gălăgioase pe deasupra caselor. Eu le privesc și plâng, pentru că în ceea ce fac ele Îl pot vedea pe Dumnezeu care le călăuzește. Cine le arată drumul pe care trebuie să-l urmeze, când nu au nici busolă, nici un drum trasat pe cer și nici nu sunt ființe inteligente? Ce anume le ghidează?

Pe când trebuie să plece, din mijlocul lor se ridică un conducător, iar acesta scoate un țipăt puternic, apoi se înalță căutând parcă drumul și pornește urmat de tot cârdul spre Louisiana. Deși nu are nici o hartă, el ajunge acolo fără greșală. Cum se poate aceasta? Nu vă îngrijorați! El posedă ceva care îi spune încotro trebuie să zboare. Poate nu a părăsit niciodată lacul până atunci, dar ceea ce este pus în el, îl conduce exact acolo unde sunt lanurile de orez. Vedeți, aceasta este natura. Apoi, primăvara când se face cald, cârdul se întoarce din nou în nord. De ce? Pentru că aceasta este natura și ea ascultă întocmai legile pe care le-a pus Dumnezeu în ea.

Semnele Lui merg întotdeauna înainte ca să vestească evenimentele care vor urma. Astfel, când vedeți găștele zburând spre nord, știți că urmează vara, dar

când se grăbesc spre sud, știți că vine anotimpul rece. Prin legea naturii, Dumnezeu arată succesiunea anotimpurilor, iar această lege nu a dat niciodată greș și nici nu va greși vreodată.

Fraților, dacă vom urmări și noi continuitatea Cuvântului lui Dumnezeu, nu vom greși niciodată. Știți ce va urma dacă nu vom urma „curentul” modern al timpului în care trăim, ci vom urma în totul continuitatea Cuvântului Său? Într-una din aceste zile, vom pleca Acasă la Domnul. Să nu uitați că Legea Lui nu dă greș niciodată!

Principalul semn dat de Dumnezeu sunt profeții. Eu voi vorbi puțin despre aceasta. Ei sunt Cuvântul manifestat al lui Dumnezeu pentru epoca respectivă, de aceea sunt considerați semnul principal dat de Dumnezeu. Astfel, El nu a trimis niciodată o judecată pe pământ, înainte să trimită un profet pentru a avertiza poporul. Cercetați Scripturile și veți vedea că am dreptate. Profetul este principalul semn trimis de Dumnezeu la poporul Său: Noe, Moise, Ilie, etc. Acești profeți sunt trimiși de Dumnezeu să aducă la popor Cuvântul Său pentru epoca respectivă, pentru a-l avertiza cu privire la ceea ce va face Dumnezeu.

Este exact ca valul de frig pe care-l trimite la începutul iernii pentru a determina păsările să plece din Nord spre Sud. Vedeți? Continuitatea în natură și continuitatea în Cuvânt. El nu dă greș niciodată în legile pe care le-a așezat. Astfel, dacă anul acesta trimite un timp mai rece, pentru a le determina pe păsări să plece spre Sud ca să nu fie prinse de iarnă, anul viitor va proceda exact la fel. Și la fel va proceda în fiecare primăvară, ca să le trimită spre Nord: va fi un timp mai cald, care le va determina să plece la timp în Nord.

La fel este duhovnicește. Înainte să trimită judecata, Dumnezeu trimite un profet care aduce Cuvântul Său, descoperirea voci Sale pentru epoca în care este trimis. Dumnezeu a făcut aceasta în toate timpurile și a promis că o va face din nou. Da, El va proceda întotdeauna așa, indiferent ce spun oamenii cu privire la aceasta. De ce aceasta? Pentru că Dumnezeu nu Își poate opri continuitatea; acesta este Planul Său, felul Său de lucrare și nu Îl schimbă niciodată.

De la Maleahi până la Ioan Botezătorul, au trecut 400 de ani în care Dumnezeu nu a mai trimis nici un semn, nici un profet. O perioadă așa de lungă de timp fără nici un profet, nu a mai existat din timpul judecătorilor. De ce nu au avut nici un profet în decursul a 400 de ani? Pentru că nu a fost nici un Cuvânt hotărât pentru acel timp și trebuiau să aștepte până la timpul potrivit.

Profeția din Maleahi 3.1 spunea: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul...*” Aceasta este profeția lui Maleahi cu privire la venirea Domnului Isus. În timpul celor 400 de ani nu era nici o făgăduință care trebuia să se împlinească, așa că biserica a devenit leneșă și a înaintat pe propriile ei căi.

Când s-a apropiat însă timpul făgăduit, Dumnezeu l-a adus pe pământ, pe cale supranaturală, pe Ioan Botezătorul. Desigur, el s-a născut într-o familie, dar noi știm că părinții lui Ioan erau oameni bătrâni. Zaharia era preot și conform obiceiului vremii, ar fi fost normal ca Ioan să calce pe urmele lui și să devină preot, dar noi știm că de la vârsta de nouă ani, cât avea când a murit tatăl său, până la vârsta de 30 de ani, a stat în pustie. Vedeți? Dacă ar fi călcat pe urmele tatălui său, teologia din zilele acelea l-ar fi încurcat atât de rău încât nu ar fi putut să-L recunoască pe Mesia. Nu l-ar fi cunoscut niciodată. Desigur. Dacă s-ar fi dus la seminar și nu în pustie, ar fi primit linia de gândire a bisericii din zilele acelea, și fiecare rabin i-ar fi spus: „Ioan, noi știm că tu ești cel care-L va face cunoscut pe Mesia, așa că ar fi bine să te gândești la fratele Cutare sau la Cutare. Ce părere ai despre marele nostru preot Caiafa? Nu crezi că este un om minunat? N-ar putea fi el Mesia?” Vedeți? Cu toate aceste influențe din jurul lui, acest bărbat sfânt nu ar fi putut să gândească niciodată drept.

Dar ce a făcut Ioan? S-a dus în pustie și a așteptat. Lucrarea lui era prea mare pentru educație și teologie. De ce? Pentru că era bărbatul ales să-L prezinte pe Mesia. Acesta este motivul pentru care a stat în pustie. Priviți propovăduirea lui. Vorbirea lui nu era o etică a teologiei din zilele acelea! Despre ce vorbea Ioan? Despre topor, copaci, șerpi, etc. Vedeți? Aceasta este tot ce știa acest bărbat, deoarece fusese crescut în pustie. Tot ce știa el se rezuma la copaci, șerpi, topoare, etc. Pe acestea se baza vorbirea lui. Tot mesajul lui se inspira din natură.

Și care era mesajul lui Ioan?

„...Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?

Faceți roade vrednice de pocăința voastră.

Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fiii lui Avraam.

Iată că securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci orice pom, care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc.

Cât despre mine, eu vă botez cu apă spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-l dezleg încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

Acela își are lopata în mână, își va curăța cu desăvârșire aria, și își va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.” (Matei 3.7-12).

Iată un om care era profet cu adevărat. El avea un semn pe care trebuia să-l urmărească, iar când a văzut semnul, a fost absolut sigur că ziua lui Mesia a sosit, așa că a luat poziția corectă. Oh, dacă ar putea să ia și biserica poziția corectă! Dacă ar putea să-și recunoască starea în ceasul acesta!

Conform Cuvântului, Ioan era acela care trebuia să-L prezinte pe Mesia poporului, așa că el era sigur că Mesia se afla deja pe pământ în clipa când a început să-și vestească mesajul. Aceasta l-a făcut pe Ioan să spună: *„...În mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu îl cunoașteți.”* Vedeți? Ioan știa că El este aproape. Știa că ceasul când Mesia va apărea este aproape. Și iată că într-o zi, pe când se afla la

botez, Ioan a văzut pogorându-Se din cer o Lumină ca un porumbel și oprindu-Se peste Acela pe care tocmai Îl botezase. Aceasta l-a determinat pe Ioan să spună:

„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” (Ioan 1.29). Apoi a adăugat: *„Eu nu Îl cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-Se și oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”*

Și eu am văzut lucrul acesta și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu.” (Ioan 1.33-34).

El era un om trimis și pregătit de Dumnezeu ca să facă lucrarea Sa. Da, Ioan era profetul, de aceea Cuvântul a venit la el în timp ce boteza, așa cum am spus și aseară. El era împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu vestit prin prorocul Maleahi. Da, Maleahi a vestit că va veni un profet care va pregăti calea Domnului, și Ioan Botezătorul era acel bărbat; el a venit să îplinească Cuvântul Domnului. Deci Ioan era semnul pentru Israel. Oh, dacă ar fi cunoscut ei acel semn! Nici chiar ucenicii nu au înțeles cine era Ioan, de aceea l-au întrebat pe Isus:

„Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?” (Matei 17.10). Dar Domnul le-a răspuns: *„...Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.”*

Dumnezeu lucrează într-un fel atât de simplu încât numai sămânța aleasă Îl poate vedea, în timp ce toți ceilalți trec pe lângă El. Acesta este adevărul.

Câți oameni înțelepți erau în Babilon și studiau astronomia atunci când cei trei înțelepți au privit bolta și au văzut alinierea celor trei planete care erau semnul că Mesia era pe pământ? Ei știau aceasta. Ei au crezut aceasta. Cei trei magi au văzut semnul, dar ceilalți au trecut pe lângă el, nu l-au văzut. Deși cercetau constelațiile, ei nu au putut vedea felul în care le prezenta Dumnezeu aceasta.

Așa este și Evanghelia din zilele acestea. Ea poate fi văzută numai în felul în care ne-o arată Dumnezeu. Dacă cineva ți-o prezintă în afara continuității Bibliei, atunci nu Dumnezeu este Cel care-ți spune acele cuvinte. Amin. Dumnezeu nu poate să mintă, pentru că Cuvântul Lui este neschimbător. Acesta este motivul pentru care mesajul vestit trebuie să fie în unitate desăvârșită cu restul Cuvântului Său.

Astfel, nu se poate ca într-un loc să scrie într-un fel, iar în celălalt loc să scrie altfel. Cuvântul nu se poate contrazice. El lovește ținta de fiecare dată, de aceea tu trebuie să lucrezi în concordanță cu restul Cuvântului. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a ales întotdeauna aceeași cale de a aduce Cuvântul Său: printr-un profet care vine înainte de începerea aceluși timp, înainte ca El să-și confirme Cuvântul.

Acum aș vrea să vedem ce este de fapt profetul. În traducerea engleză, cuvântul „profet” înseamnă „predicator”, dar în traducerea evreiască înseamnă „văzător.” Văzătorul este acela care primea descoperirea Cuvântului scris și vedea evenimentele înainte ca ele să se întâmple. Dacă ceea ce vestea profetul se împlinea întocmai, aceasta era dovada că era trimis de Dumnezeu și că era un profet adevărat. De ce? Pentru că Dumnezeu i-a dat descoperirea adevărată a Cuvântului vorbit pentru timpul respectiv. Amin. Nu stați nepăsători! Treziți-vă!

Deci ei știau cum să deosebească acel visător de vise, profet sau ce era el. Dacă ceea ce spunea se împlinea, însemna că Dumnezeu stătea în spatele lui; că era trimis de Dumnezeu.

Isus a spus: „*Cercetați Scripturile...*” Vedeți? Când ei au văzut că El putea să deosebească gândurile ascunse ale inimii lor, au spus că lucrează cu Beelzebul. Dar Domnul le-a răspuns: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viața Veșnică; dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Scripturile merg în unitate desăvârșită cu semnul timpului respectiv, iar Hristos era Semnul lui Dumnezeu pentru timpul acela. El era descoperirea Cuvântului scris, de aceea putea să spună dinainte tot ce se va întâmpla, fără ca oamenii să poată nega cuvintele Lui. Da, El era Super-semnul pentru ziua aceea. Desigur.

Observați continuitatea Cuvântului Său neschimbător în Duhul Sfânt, deoarece Isus a spus: „*Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.*” (Ioan 14.26).

Oamenii de astăzi spun: „Acum nu mai există proroci în lume!” Atunci de ce spune Pavel că Dumnezeu a rânduit în Biserica Sa slujbele? „*El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții păstori și învățători.*” (Efeseni 4.11). Cu certitudine, pentru că aceste slujbe există.

Duhul Sfânt este Profetul. Ce face El?

„*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare.*” (Ioan 16.13). Vedeți? „El vă va clarifica toate lucrurile pe care Eu vi le-am spus în pilde, și pe care acum nu le înțelegeți, deoarece nu sunt pentru timpul acesta. Dar când va veni Duhul Sfânt, El va aduce la viață toate aceste lucruri.”

Glorie lui Dumnezeu! Duhul lui Dumnezeu duce mai departe continuitatea Cuvântului, a făgăduințelor lui Dumnezeu. Noi trăim un timp minunat, în care se desfășoară sub ochii noștri toate făgăduințele date pentru această epocă. Ce măreț este acest timp în care trăim!

Dar priviți! Omul a încercat întotdeauna să-și facă un renume, să arate altora că este „un super”. Ce-l face pe om să încerce să fie „un super” față de ceilalți? De ce face aceasta? Pentru că în el este o natură. Prin natura sa, omul este păcătos, dar în statură el este un fiu căzut al lui Dumnezeu.

De ce omul își face o casă atât de frumoasă și încearcă s-o îmbunătățească tot timpul? Pasărea nu-și face cuibul mai deosebit decât cealaltă, iar cârțița trăiește de

mii de ani tot în pământ. Vedeți? Pasărea își face cuibul la fel ca acum o mie de ani, dar omul progresează tot timpul. De ce? Pentru că el este un fiu căzut al lui Dumnezeu și posedă Ceva care-i spune că undeva există un palat minunat, așa că încearcă să-l găsească. Privind ultimele case construite în timpul acesta, mă întreb cum vor arăta cele de dincolo. Dacă o natură căzută a putut face asemenea lucruri mărețe, ce va fi dincolo?

Natura din interiorul lui îl face pe om să caute ceva mai bun. Și pentru că este căzut, încearcă să facă ceva de la sine. Tot timpul, el încearcă să facă ceva mai superior, pentru că așa a procedat de la început.

Cain a încercat să facă o super-religie fără ispășire, iar urmașii lui caută același lucru până în ziua de azi. Ei vor o religie fără ispășire, în care să facă tot ce vor și să aibă totuși o acoperire. Dar calea dată de Dumnezeu era prin ispășire, și niciodată nu se va putea ajunge altfel la El. Aceasta este singura Sa cale.

Nimrod a încercat să construiască un super turn, un turn religios. El nu s-a mulțumit cu un turn de 30 de picioare, ci a dorit ceva mai măreț, așa că a început să ridice un turn după gustul lui. Nebucadnețar a vrut să construiască un super-oraș: Babilonul. El și-a luat modelul din cer și astfel a construit grădinile suspendate, a dirijat apele Eufratului să curgă pe sub tron, exact ca Râul Vieții care iese „din scaunul de domnie al lui Dumnezeu.”

Cu câțiva ani în urmă, Marea Britanie a încercat să facă un super-vapor, iar când a fost gata, s-a spus: „Acest vapor nu se va scufunda niciodată! Nu se poate scufunda!” Dar Dumnezeu a pus Titanicul pe fundul oceanului, ceea ce dovedește că întotdeauna cuceririle oamenilor se vor solda cu un eșec. Totul este țărână și se întoarce în țărână. Desigur.

Rusia încearcă să ridice un super-om de știință care să facă unele descoperiri științifice prin care să poată birui lumea.

Franța se gândea cu câțiva ani în urmă că ea dă moda lumii, femei frumoase, distracții, etc. Ea a construit Linia Maginot și a întors armele împotriva Germaniei, spunând: „Dacă Germania va încerca să ne atace, vom apăsa doar pe butoane și îi vom respinge în spatele acestor buncăre de beton!” De ce spunea aceasta? Pentru că își construise o linie de apărare „super.” Dar cu toate acestea, a fost ocupată de Germania.

Vedeți? Dumnezeu arată acestei lumi că ea nu poate supraviețui, totuși lumea vrea un super-om. Francezii și-au făcut linia Maginot, dar Germania a mășăluit prin țara lor, pentru că au uitat ce era mai important.

Aceasta este și marea problemă a bisericii de astăzi. Oamenii au o super-biserică; au o super-denominațiune; au oameni super-îmbrăcați; ei au fiecare lucru pe care și-l doresc: au lucrători super-educați, seminare super, dar uită să ia cu ei ce este mai important: Cuvântul lui Dumnezeu care nu poate eșua. Vedeți? Noi putem ajunge la El numai pe calea rânduită de Dumnezeu. Nu există nici o altă cale, nici o ocolire.

Apoi s-a ridicat Germania. Ei s-au gândit că ideea francezilor era bună, așa că au construit și ei o linie: linia Siegfried și și-au pregătit armele împotriva aliaților. Dar bombele americanilor i-au scos afară de acolo. Vedeți? Oamenii încearcă să facă tot timpul ceva „super”.

Bisericile de astăzi doresc și ele să fie „super”. Astfel, metodiștii încearcă să ia totul; baptiștii iau totul; pentecostalii iau totul, și la fel catolicii. Și ce fac toți aceștia? Se adună împreună și spun: „Ne vom uni și astfel vom lupta împotriva comunismului și-l vom birui!” Dar ei habar n-au că Dumnezeu este Cel care a ridicat comunismul tocmai ca să-i biruiască. Vedeți? Acesta este un lucru greu de spus de către un predicator, dar vă spun sincer că mă îmbolnăvesc când aud spunându-se tot timpul: „Comunismul! Comunismul!” Voi priviți tot timpul spre comunism, dar știți în ce timp trăiți? Știți că Dumnezeu a făgăduit că va ridica această putere? Da, El o va face. Așa cum l-a ridicat pe Nebucadnețar ca să ducă Israelul în robie, va ridica și Rusia în timpul acesta.

Noi trăim într-un timp în care Dumnezeu a descoperit toate aceste lucruri, așa că nu mai este ascuns nimic; dar oamenii sunt atât de orbiți încât nu pot să vadă nimic. Astfel, cei mai mulți spun: „Păi, nu ar fi minunat să ne unim într-un Conciliu, deoarece *„biruința vine prin marele număr de sftnici.”* (Proverbe 11.14). Așa este, dar în ce vreți să vă sfătuiți? Cum veți putea umbla împreună? Cum veți aduce toate aceste denominațiuni împreună? Unii sunt credincioși, alții sunt necredincioși; unii cred într-un fel, alții în altul, dar cum îi veți face să umble împreună? Cuvântul spune: *„Merg doi oameni împreună, fără să fie învoiți?”* (Amos 3.3). Deci uitați-vă la ceea ce vor să facă ei: o unitate în diversitate. Vor reuși aceasta?

Dacă citim în Biblie, vedem că oamenii au încercat să facă acest lucru și în trecut. Astfel, vedem că atunci când Ahab a ajuns în necaz, a trimis după Iosafat, împăratul lui Iuda, să vină să-l ajute; iar acesta s-a grăbit să răspundă la invitația lui. O, Doamne!

Căutați-L pe Domnul înainte de a adera la marele Conciliu! Căutați să aflați voia Lui înainte de a vă împinge biserica în acest mare Babilon! Voi trebuie să aflați care este voia lui Dumnezeu, sau vă veți trezi că ați primit semnul fiarei. Fiți deci atenți!

Ce a răspuns Ahab? „O, desigur, trebuia să mă gândesc și eu la aceasta!” Apoi a adăugat: „Am aici la seminar patru sute de proroci evrei, cei mai buni din toată țara. Vom merge și-i vom întreba pe ei.” Și ce au spus toți acei proroci într-un glas? Desigur, ei credeau că gândesc corect, pentru că ziceau: „Ținutul acela aparține de drept Israelului, fiindcă Dumnezeu ni l-a dat nouă.” Este adevărat, dar Dumnezeu a făcut aceasta condiționat. Vedeți, aceasta este ceea ce cred eu și cu privire la darurile Duhului Sfânt în mijlocul bisericii de astăzi. Cei mai mulți sunt de părere că este nevoie ca aceste daruri să fie acolo, dar ele vor veni numai în anumite condiții.

Nu demult a venit la mine un lucrător renumit și mi-a spus: „De ce nu încetezi să te tot legi de bărbați și de femei cu privire la asta și la cealaltă? Frate Branham, părerea mea este că ești un profet. Atunci de ce nu-i înveți pe oameni cum să

primească Duhul lui Dumnezeu și daruri mari?” „Și ce ar face cu ele dacă le-ar primi?” I-am întrebat eu. „Ar fi bine să-i înveți lucruri mai bune, decât să te legi tot timpul de femeile care își taie părul, sau de felul cum se îmbracă.” „Bine, dar cum aș putea să-i învăț Algebra, când ei nu au învățat încă Abecedarul?” Vedeți? Ce veți face cu aceste lucruri? Dumnezeu dă aceste daruri, dar numai în anumite condiții.

Pământul acela îi aparținea de drept lui Israel, însă numai cu condiția să stea drept cu Dumnezeu. Dar priviți ce păstor decăzut aveau ei! Un bărbat care a lăsat idolatria și toate celelalte lucruri rele să intre în popor. Totuși, cei patru sute de proroci se gândeau că de drept, ținutul Ramotului era al lui Israel, așa că ar fi foarte bine dacă ar intra din nou în posesia lui. Același lucru este și astăzi.

Vedeți? Ei proceau toți la fel, iar Zedechia și-a făcut niște coarne de fier și a zis: *„Așa vorbește Domnul: „Cu coarnele acestea vei bate pe sirieni până îi vei nimici.”* (1Împărați 22.11). Numai că Iosafat, acest bărbat religios, bun și sincer, nu s-a mulțumit cu ceea ce spuneau cei patru sute de proroci și a întrebat: *„Nu mai este nici un alt proroc al Domnului, ca să îl putem întreba?”* Nemulțumit, Ahab i-a răspuns: *„La ce-ți mai trebuie încă unul când avem patru sute?”* Da, toți cei patru sute spuneau într-un glas: *„Noi vom avea un consiliu bisericesc; vom fi una.”* Vedeți? Ei erau în unitate, așa că Ahab a spus: *„Toți spun același lucru, de ce n-ai merge atunci alături de mine la luptă?”* „Totuși”, a spus Iosafat, *„nu mai este nici măcar unul singur pe care să-l putem întreba?”*

„Ba mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc, căci nu-mi procește nimic bun, nu procește decât rău...” Așa este. *„Oh, să nu vorbească împăratul așa!”* a spus Iosafat. *„Aș vrea să ne consultăm și cu el, și atunci vom ști ce avem de făcut.”*

Și Ahab a continuat: *„Este Mica, fiul lui Imla, dar îl urăsc pentru că întotdeauna îmi vorbește numai de rău. Spune că sunt un păcătos și că mă așteaptă iadul. Nu pot să-l suport cum predică și știu că nici unul dintre ceilalți lucrători nu-i dau voie în bisericile lor. El a fost dat afară din asociația lor cu mult timp în urmă, așa că nici*

nu știu unde l-am putea găsi.” „Oh”, a răspuns Iosafat, „să nu vorbească așa împăratul. Să trimitem pe cineva după el, să-l aducă aici.”

Așa se face că unul dintre membrii asociației s-a dus să-l aducă pe Mica, iar când l-a găsit, i-a zis: „Mica, acum ai ocazia să primești înapoi carnetul de membru, cu condiția să-i procești împăratului aceleași lucruri pe care i le spun și ceilalți proroci. Dacă ești de acord cu noi, te vom primi în Consiliu și astfel vei fi unul dintre ei noștri.” Dar Dumnezeu va avea întotdeauna pe cineva care stă numai pe Adevăr, așa că Mica a spus: „*Viu este Domnul că voi vesti ce-mi va spune Domnul!*” Amin. Acela era un semn pentru Iosafat. Și voi știți, desigur, ce s-a întâmplat în continuare. Deși patru sute de proroci stăteau în contradicție cu el, Mica a rămas pe Adevăr, iar acesta a fost un semn pentru Iosafat.

Citind Cuvântul, putem vedea că deznodământul a fost exact cel vestit de Mica, deoarece el a stat pe ceea ce vorbise Domnul prin Ilie. „*Chiar în locul unde au lins câinii sângele lui Nabot, vor linge câinii și sângele tău!*” Iar cu privire la Izabela, el spusese: „*Câinii vor mânca pe Izabela lângă întăritura Izreelului.*” (1 Împărați 21.19,23). Vedeți? Ilie a profetizat ce se va întâmpla, iar Mica a vestit că a sosit timpul ca acele lucruri să se întâmple. Amin.

Mica era profetul, semnul pentru ziua aceea, dar ei nu l-au luat în seamă. Să știți însă, că semnul trimis de Dumnezeu nu dă greș niciodată. Adevărul este că fiecare om dorește un semn, dar problema este că ei privesc după semne religioase și nu după cele date de Cuvânt.

Tot Israelul aștepta un semn, și toți știau că atunci când se va împlini acel semn va fi o super-zi, deoarece Dumnezeu care cunoaște sfârșitul înainte de început, le spusese prin profetul său: „*De aceea, Domnul însuși vă va da un semn...*” (Isaia 7.14). Da, Domnul a făgăduit un semn veșnic, un super-semn. Amin. Când a venit ziua ca semnul dat de El să vină, nu a făcut-o după închipuirea oamenilor, după felul în care îl așteptau ei. Dar ce spusese El? „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată...*” Amin. Un super-semn. Vedeți? Nu un semn natural, ci un super-semn: „*O fecioară va naște...*” Acesta este un semn supranatural, un super-semn:

„Fecioara va naște...”

Ce va naște ea? *„...un Fiu, și-l va pune numele Emanuel.”* Ce înseamnă aceasta? Că Dumnezeu va fi cu noi, astfel încât El și omul vor fi una. Vedeți? Acesta este super-semnul!

Oh, Dumnezeule, cât ar fi de minunat dacă lumea ar putea să vadă că Dumnezeu și omul sunt una! Super-semnul era acel Om în care Dumnezeu a putut să locuiască în plinătate *„Căci în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii.”* (Coloseni 2.9). Și tot ce era Hristos, a fost turnat în biserică. Super-semnul: Dumnezeu și omul împreună. Acesta este super-semnul pentru ultimele zile, când urma să se împlinescă întreaga Biblie. Vedeți? Un super-semn: *„Fecioara va naște...”* Iar când ea va naște, Îl vom avea printre noi pe Dumnezeu într-un trup de carne. Oamenii nu o pot crede, dar acesta este adevărul. Acesta este super-semnul dat de Dumnezeu. Dar și oamenii de astăzi au un super-om; au tot felul de închipuiri cu privire la un super-om sau un super-lucru.

Adevăratul super-semn îl are Biserica: Dumnezeu arătat într-un trup uman în mijlocul Bisericii Sale. Da, Dumnezeu s-a unit cu omul: un super-semn sigur. Acesta este semnul Său veșnic și el nu va da niciodată greș. Cuvântul și omul au devenit una, așa cum citim în Ioan 1.1 și 14:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” Acesta este Super-semnul! Și dacă acela a fost Super-semnul din ziua aceea, înseamnă că atunci când același Duh care era în Hristos, va veni peste Biserica Sa să manifeste Cuvântul scris pentru astăzi, acela va fi încă un super-semn.

Bisericile vor primi și ele semnul Consiliului Mondial, prin faptul că se vor aduna împreună pentru o pace falsă. Da, ei vor primi semnul fiarei. Bapțiștii pot să tot spună: *„Noi avem cu un milion mai mulți membri decât în '44.”* Metodistii pot să se laude și ei cu aceasta, și la fel unitarienii, trinitarienii și toți ceilalți, pentru că un

lucru este clar și valabil pentru totdeauna: Dumnezeu va rămâne întotdeauna credincios Semnului dat de El însuși, și anume: Dumnezeu manifestându-Și Cuvântul în om!

Biblia spune: *„...Duhul Sfânt, pe care Îl va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte tot ce v-am spus Eu,” „și vă va învăța lucrurile viitoare.”* (Ioan 14.26; 16.13). Și Evrei 13.8: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* Exact.

Super-sămânța lui Avraam. Vedeți, Avraam a avut un fiu născut prin fire, pe Isaac, dar a avut un alt fiu născut prin credință, și anume, pe Hristos. Isus era Fiul lui Avraam, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu. Și Avraam L-a văzut mai dinainte, în vedenie, și a crezut din toată inima Cuvântul făgăduit. Dar vedeți, și noi suntem sămânța lui Avraam; dacă suntem morți în Hristos, noi suntem sămânța împărătească a lui Avraam, și moștenitori împreună cu Hristos, conform făgăduinței Sale. De ce i-a fost dat acest super-semn lui Avraam? Pentru că era un tip spre super-semnul din zilele din urmă. Dumnezeu i-a arătat lui Avraam de la început sfârșitul. El i-a arătat tot ce va urma. Da, El a văzut că Dumnezeu Se va descoperi într-un trup de carne: în Fiul făgăduit care nu putea fi distrus de nimeni. Oamenii puteau să-l distrugă pe Isaac, puteau să-l ucidă pe Iacov și pe toți urmașii săi, dar acest fiu nu putea fi distrus de nimeni. De ce? Pentru că El nu era sămânța naturală a lui Avraam, ci era Sămânța făgăduită primită nu prin Legea tăierii împrejur, ci prin credința în Cuvânt; era Isus Hristos, Fiul super-credinței lui Avraam. Toți ceilalți fii au murit și au rămas în mormânt, dar acest fiu, deși a fost omorât nu a putut rămâne în mormânt. Da, mormântul nu a putut să-L țină pe Cel ce este Același ieri, azi și în veci.

Observați Geneza 22.16-17: *„Îngerul Domnului... a zis: „Pe Mine însumi Mă jur, zice Domnul: pentru că ai făcut lucrul acesta, și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu,*

te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării: și sămânța ta va stăpâni porțile

vrăjmașilor ei.”

Dumnezeu s-a arătat lui Avraam și l-a trimis sus pe munte ca să-și aducă fiul ca jertfă pentru Domnul. Plin de supunere și de dragoste pentru Dumnezeu, Avraam a făcut tot ce i-a cerut Domnul, dar după ce l-a legat și se pregătea să-l înjunghie, *„Îngerul Domnului l-a strigat din ceruri și i-a zis: „Să nu pui mâna pe băiat, și să nu-i faci nimic; căci știi acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.”* Atunci, Avraam s-a întors și a privit înapoia sa, unde a văzut un berbec care se încurcase cu coarnele într-un tufiș, de aceea a numit locul acela „IeHoVaH-Jire.” Și observați! Dumnezeu i-a mai spus lui Avraam: *„...și sămânța ta va stăpâni porțile vrăjmașilor ei.”* Desigur. Iar sămânța naturală a lui Avraam a făcut chiar aceasta, deoarece din el au ieșit toți patriarhii și profeții.

Priviți-l pe Moise, sămânța lui Avraam, care a venit să-și ocupe locul pregătit de Dumnezeu. El a venit la poarta Mării Roșii, după ce i-a învățat pe copiii lui Israel despre țara făgăduită de Dumnezeu. Da, Dumnezeu a adus prin el la existență lucruri care nu erau și a făcut semne mari și minuni. El era profetul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu l-a legitimat în mijlocul poporului. Moise a stat numai pe Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece a știut care era chemarea lui. El știa că este profetul ales de Dumnezeu pentru timpul acela; că era trimis să descopere Cuvântul lui Dumnezeu. Și iată că în momentul când era în desfășurarea chemării sale, s-a aflat într-o situație în care nu a știut cum să procedeze, iar aceasta s-a întâmplat la Marea Roșie. Ce s-a întâmplat?

Dumnezeu îi făgăduise lui Avraam că sămânța lui va stăpâni porțile vrăjmașului, și iată că Moise, sămânța lui Avraam, a ajuns cu poporul la o asemenea poartă a vrăjmașului, la Marea Roșie, prin care nu puteau trece mai departe. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu a pășit în scenă, a lovit „poarta” și apoi a trecut prin ea pe uscat. Sămânța lui Avraam stăpânea poarta vrăjmașului.

Cei trei tineri evrei au stăpânit și ei porțile cuptorului încins care nu a putut nici măcar să-i atingă. Daniel a stăpânit porțile vrăjmașului atunci când a fost aruncat în groapa cu lei, așa că nici unul dintre ei nu a putut să-și deschidă gura ca să-i

facă vreun rău. Odată, Samson s-a dus la Gaza, și acolo a fost înconjurat de vrăjmașii săi, dar pe la miezul nopții s-a sculat, a luat pe umeri porțile cetății și le-a dus până în vârful muntelui din fața Hebronului. De ce a putut face aceasta? Pentru că era credincios legământului făcut cu Dumnezeu, iar cele șapte șuvițe de păr nu i fuseseră încă atinse de nici un brici. Vedeți, el stătea pe făgăduință, de aceea a stăpânit porțile vrăjmașului. Amin. Desigur. Toți acești bărbați au fost viteji plini de credință, dar când le-a sosit vremea au murit cu toții.

Iată însă că a venit Sămânța împărătească a lui Avraam, Isus Hristos care era Fiul credinței lui, Sămânța care i-a fost dată de Dumnezeu prin făgăduință, prin care urma să fie adusă binecuvântarea și prin care Avraam urma să fie părintele multor neamuri. Super-sămânța lui a venit în scenă.

Dar ceilalți? Ei au stăpânit porțile leilor, porțile focului, porțile mării, porțile cetății, oriunde au mers, ei au stăpânit porțile vrăjmașului, deoarece așa li se făgăduise. Cu toate acestea, când le-a venit vremea, toți au trecut prin moarte.

Acum vine în scenă Sămânța împărătească; Ea este aceea care nu a stăpânit numai porțile vrăjmașului, ci și porțile iadului, morții și mormântului, așa că a treia zi a înviat dintre cei morți și a deschis calea spre Viață. El a rupt perdeaua de sus până jos și a deschis o cale pentru fiecare bărbat și femeie care dorește să-L urmeze. Dar El nu a făcut numai atât, ci *„S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.”* (Efeseni 4.8). Aceasta este Super-sămânța lui Avraam; este Sămânța împărătească, Isus Hristos, Super-semnul.

Țineți minte că Isus Hristos este Semnul veșnic, Semnul supranatural dat de Dumnezeu. El a înviat dintre cei morți pentru că nu era posibil să fie ținut de moarte, de iad și de mormânt.

În Evrei 13.8 scrie: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci”*, ca să arate și în această epocă Super-semnul Său.

Hai-deți să-l privim puțin pe Avraam, care este un tip pentru sămânța lui. El era profetul lui Dumnezeu, de aceea Domnul i-a vorbit de multe ori și în diferite feluri, de când a părăsit Haldea ca să meargă spre țara care-i fusese făgăduită de Dumnezeu. Da, Dumnezeu i-a spus multe lucruri, iar înainte de a primi fiul făgăduit, a ajuns aproape de Sodoma, poarta Neamurilor. Și înainte de a primi fiul făgăduit, nu sămânța împărătească ci pe Isaac, Dumnezeu i-a dat un semn. Care a fost acel semn? Dumnezeu a venit la el ascuns într-un trup de om. Și acum priviți cu atenție! Acel bărbat a stat cu spatele spre cort și a făcut un super-semn, și atunci când a venit în scenă Fiul Său, adică Sămânța împărătească a lui Avraam, a făcut același semn. De ce? Pentru a dovedi că El era Sămânța împărătească a lui Avraam. Slavă Lui.

Dar El a făgăduit că va face aceleași lucruri și în zilele din urmă. Înțelegeți ce vreau să spun? Avraam a primit semnul chiar înainte de a se naște fiul făgăduit, iar noi așteptăm același lucru acum, când trebuie să se nască sămânța împărătească a lui Avraam, Mireasa.

Vedeți? Isaac era sămânța naturală, dar Mireasa este sămânța împărătească a lui Avraam. Și ce s-a întâmplat? Când sămânța naturală, evreii, au primit Semnul dat de Dumnezeu, L-au respins. Toți L-au refuzat, în afară de sămânța împărătească din acele zile. Același lucru se va întâmpla și astăzi: biserica Îl va respinge din nou, așa cum a făcut întotdeauna, dar Mireasa Îl va primi.

Să privim puțin la semnul pe care l-a primit Avraam. Într-o zi, el a fost vizitat de trei bărbați, dar cu toate că a văzut trei, când a alergat să-i întâmpine a spus: „**Doamne**(singular), *dacă am căpătat trecere în **ochii Tăi** (singular), nu trece, **rogu-Te** (singular), pe lângă **robul Tău** (singular). **Îngăduie**(singular) să se aducă puțină apă, ca să **vi se spele** picioarele (plural); și **odihniți-vă** (plural) sub copacul acela.*

*Am să mă duc să iau o bucată de pâine, ca **să prindeți** la inimă, și după aceea **vă veți vedea de drum** (plural); căci nu pentru aceasta **treceți** (plural) pe lângă **robul vostru** (plural).” (Geneza 18.3-5). Vedeți, în fața lui stăteau trei bărbați, dar*

În discuție s-a adresat unuia singur, numindu-L: „Doamne!”

Să-l privim și pe Lot, care locuia în Sodoma. Citind în Biblie, vedem că la el merg doi din cei trei bărbați care fuseseră la Avraam, iar când îi vede, le spune: **„Domnii mei**(plural), **intrați** vă rog, în casa robului vostru (plural), ca **să rămâneți** peste noapte în ea și **spălați-vă** picioarele (plural)...” (Geneza 19.2). Vedeți? La Avraam au venit trei bărbați, iar Unul dintre ei, Domnul, a rămas cu el, în timp ce ceilalți doi au plecat spre Sodoma. Avraam l-a numit pe Cel ce a rămas cu el, „Domnul meu.”

Acum fiți atenți! Avraam este tipul, simbolul, pentru cei chemați afară din Sodoma, adică pentru aleșii lui Dumnezeu din ceasul acesta, care au fost chemați afară. După cum știți, Sodoma, poarta neamurilor, urma să fie arsă de focul judecății lui Dumnezeu, și la fel este cu lumea de astăzi: va fi arsă cu foc. Noi știm aceasta. Acum priviți Super-semnul. Dumnezeu a venit jos în chipul unui Bărbat și a făcut un semn. Astfel, El a stat cu spatele către cortul în care se afla Sara și i-a spus lui Avraam: *„Unde este nevastă-ta, Sara?”* Și Avraam l-a răspuns: *„Uite-o în cort.”* (Geneza 18.9). Atunci Domnul i-a zis: *„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine; și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu.”* Cine i-a spus aceste cuvinte lui Avraam? Cel pe care el l-a numit „Domnul”: *„...Eu Mă voi întoarce la tine...”*

Fiți atenți! Până nu demult, Avraam se numise Avram, dar într-o zi Dumnezeu i-a vorbit și i-a schimbat numele zicând: *„...numele tău va fi Avraam; căci te fac tatăl multor neamuri.”* (Geneza 17.5). Dar în capitolul 18, vedem că același Dumnezeu vine la Avraam în chipul unui Bărbat. În acel trup, El mănâncă pâine și carne, din vițelul pregătit de Avraam, și bea lapte de vacă. Gândiți-vă la aceasta. În fața lui Avraam stătea un Bărbat cu hainele prăfuite și cu picioarele murdare, iar acel Bărbat era chiar Dumnezeu ascuns într-un trup. Amin.

Cineva spune: „Nu se poate, acela nu a fost Dumnezeu!” Și totuși, Avraam spune că Acela era Elohim, Cel care a creat cerurile și pământul, Cel Atotputernic descoperit într-un trup de bărbat. Amin. El i-a dat lui Avraam un semn ca să-l facă să înțeleagă că lumea neamurilor, Sodoma, a ajuns la sfârșit. Astfel, în timp ce

vorbea cu Avraam, El i-a zis: „Unde este nevastă-ta, Sara?”

„Uite-o în cort!” a răspuns Avraam.

Și Domnul a continuat: „La anul pe vremea aceasta Mă voi întoarce negreșit la tine...” Apoi a continuat: „...și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu.”

Când a auzit aceste cuvinte, Sara a râs în sinea ei, dar Domnul i-a zis lui Avraam, deși nu o văzuse pe Sara, pentru că se afla în cortul spre care El stătea cu spatele: „Pentru ce a râs Sara zicând: „Cu adevărat să mai pot avea copil eu, care sunt bătrână?” Vedeți? El a descoperit gândurile ascunse din inima Sarei, iar când a făcut aceasta, Avraam a știut că acel Bărbat era Dumnezeu.

Fiți atenți mai departe! Când a venit pe pământ, Isus era Sămânța făgăduită, și noi știm că El a făcut exact aceleași lucruri, este adevărat? Și acum, în timpul sfârșitului, El va face din nou același lucru pentru că a făgăduit că „*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi*”, și aceasta pentru că Dumnezeu ne-a făgăduit un semn veșnic. Amin. Iată Super-semnul.

Uitați-vă cum a avut loc restituirea în cadrul bisericii. Mai întâi a venit Luther, apoi Wesley și a urmat mișcarea pentecostală; dar toate acestea s-au organizat. Noi am avut descoperiri și tot felul de lucruri minunate; am avut vorbirea în limbi; am avut darul vindecării, dar uitați-vă, priviți ce se întâmplă chiar în timpul sfârșitului, înainte ca lumea să fie distrusă prin foc: Dumnezeu însuși intră în scenă înaintea ochilor noștri. Amin. Nu un om, ci Dumnezeu însuși descoperit într-un trup omenesc: același Semn veșnic. Și desigur, El va face exact același semn pe care l-a făcut în zilele lui Avraam; același semn pe care l-a făcut când a locuit printre noi pe pământ, în Fiul Său:

„*Tot ce s-a întâmplat în zilele lui Lot (adică în Sodoma), se va întâmpla și în zilele Fiului omului.*” (Luca 17.28). Vedeți? Super-semnul Său se întoarce. Înțelegeți

acum? Sămânța împărătească a lui Avraam a urmat aceeași cărare ca în zilele lui Avraam, iar acum, înainte de distrugerea lumii, Super-semnul Lui se va arăta din nou dovedind încă o dată că Sămânța împărătească a lui Avraam, Hristos, nu a putut fi ținută în mormânt, așa cum s-a întâmplat cu Daniel și cu ceilalți profeți, ci a înviat dintre cei morți. Vedeți? Sămânța lui Avraam a biruit porțile vrăjmașului – focul, leii, etc. – dar Sămânța lui împărătească a biruit iadul, moartea și mormântul. El nu a putut fi ținut de ele. De ce? Pentru că era un Super-semn veșnic. Care este acest Super-semn? Faptul că după ce a fost mort, Isus Hristos a înviat dintre cei morți, iar acum, după aproape două mii de ani, Se descoperă pe Sine însuși în mijlocul bisericii, în trupul unui om, dovedind astfel că este Același ieri, azi și în veci,

„Fecioara va naște un Fiu...” iar atunci când se va întâmpla aceasta, Dumnezeu și omul vor fi una. Vedeți? Un semn veșnic, un Super-semn.

„El trăiește, El trăiește,

Isus Hristos trăiește astăzi.

Tu mă poți întreba:

„Cum știi că El trăiește?”

El trăiește în inima mea.”

Eu pot să-L văd în mijlocul nostru și toți aceia care fac parte din sămânța aleasă, Îl vor vedea. Desigur. Aleșii din zilele Lui au văzut aceasta, și la fel se va întâmpla cu aleșii din zilele acestea.

Ei au crezut în El deși locuiau în mijlocul necredinței. Da, ei au crezut în El și au mărturisit public: „*Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.*” (Ioan 1.10). O, Doamne!

Printre miile de necredincioși din jur, a pășit în față un om, și când L-a văzut, Isus i-a zis: „*Tu te numești Simon, fiul lui Iona.*” (Ioan 1.42). Ce era aceasta? Super-semnul făgăduit. În fața lui Petru stătea Profetul făgăduit, Super-semnul, iar Simon Petru L-a primit și a crezut în El indiferent care a fost părerea celorlalți. Mai mult, din clipa aceea, marele bătaș a devenit un miel smerit și supus al lui Dumnezeu.

Acolo era și Natanael, un bărbat evlavios care credea cu adevărat în Dumnezeu. El a fost adus de Filip în fața lui Isus, iar când l-a văzut, Domnul i-a zis: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclesug.*” (Ioan 1.47). Mirat, Natanael l-a întrebat: „*De unde mă cunoști?*” Era într-adevăr ceva uluitor. „Eu”, spunea Natanael, „am auzit de la părinții mei că stră-străbunicii noștri au trăit lucruri extraordinare, dar aceasta s-a întâmplat cu sute de ani în urmă. Cum este posibil să mă cunoști?” Și ce i-a răspuns Isus? „*Te-am văzut mai înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.*” Iată Super-semnul! Amin. Toată teologia preoților și a rabinilor din Templu a dat faliment pentru că acolo era un Super-semn. Da, acolo era Super-semnul veșnic al lui Dumnezeu.

Fiți atenți! Într-o zi, Isus a trebuit să treacă prin Samaria și S-a oprit lângă o fântână ca să se odihnească puțin. Și iată că din cetate a ieșit o femeie care a venit să ia apă. Când a văzut-o, Isus i-a zis: „*Dă-Mi să beau!*” (Ioan 4.7).

Mirată, femeia l-a zis: „*Cum, Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteancă?*”

„*Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.*” (v. 10).

„Doamne”, I-a zis femeia, „N-ai cu ce să scoți apă, și fântâna este adâncă...” Și conversația a continuat, așa că au vorbit despre problema rasială și despre alte lucruri.

După o vreme, El i-a zis: *„Du-te de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici!”* (v. 16). Când a auzit ce spune, femeia și-a zis: *„Omul acesta vrea să facă pe grozavul cu mine!”* dar a răspuns: *„N-am bărbat!”*

Și Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.

Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.” Vedeți Super-semnul? Fiți atenți la răspunsul femeii: *„Doamne, văd că ești proroc.”* Super-semnul, Cuvântul făgăduit pentru ziua aceea.

Vedeți? *„Văd că ești Proroc, dar Biblia nu vorbește despre nici un proroc pentru timpul acesta, ci spune că va veni Mesia, iar când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”* Vedeți? Femeia aceea neînsemnată știa despre Dumnezeu mai mult decât știau jumătate din preoții aceluși timp. De ce? Pentru că fusese aleasă mai dinainte, iar atunci când s-a întâlnit cu Lumina, sămânța a venit la viață pentru că nu putea fi ținută ascunsă. Desigur.

Priviți-l pe Natanael. Lui nu i-a pasat cine erau cei din jurul lui. El a stat chiar în fața preoților săi, dar a avut curajul să spună: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.”* De ce a putut spune aceasta? Pentru că a văzut Super-semnul.

Femeia aceea neînsemnată a alergat în cetate strigând: *„Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?”* (Ioan 4.29). Super-semnul. Fiți atenți! Neamurile nu au primit acest Super-semn atunci, dar trebuie să-L primească și ele pentru că Dumnezeu nu-Și schimbă niciodată felul de lucrare. El trebuie să procedeze întotdeauna la fel; și a făgăduit că va face acest

lucru în zilele din urmă:

„Tot așa (cum a fost în zilele Sodomei), va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17.30).

El a promis, de asemenea, că în zilele din urmă se va ridica cineva, conform Maleahi 4, care va zgudui toată răceala și toate tradițiile omenești, și va *„întoarce inima copiilor spre părinții apostoli,”* deci la Cuvântul original. Dar voi spuneți: *„Acest Ilie este Ioan Botezătorul!”* O, nu, nu! Ioan Botezătorul a împlinit profeția din Maleahi 3.1: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...”*

De ce nu este Ioan Botezătorul Ilie din Maleahi 4? Pentru că acolo Cuvântul spune: *„Voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată,”* înainte de a veni ziua în care va arde totul. (v. 1) De la venirea lui Ioan Botezătorul au trecut aproape două mii de ani și lumea n-a fost încă arsă, iar Cuvântul din versetul 3 stă încă înaintea noastră: *„Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu...”*

Frate și soră, noi trăim în zilele în care totul este „super”: supermagazine, mașini super, autostrăzi super, super, super, super, dar nu uitați că și pe tărâm duhovnicesc este un Super-semn.

Noi am avut semnul denominațiilor; am avut semnul trezirilor; am avut semnul unirii; am avut semnul vorbirii în limbi; am avut semnul vindecării bolnavilor. Da, le-am avut pe toate acestea, dar nu uitați că Biblia spune că înainte de a se naște fiul făgăduit, vom primi un Super-semn.

Isus a spus că *„în zilele când Se va arăta Fiul omului, va fi la fel ca în zilele Sodomei.”* (Luca 17.30). Și eu vă spun în seara aceasta, în Numele lui Isus Hristos, că acest Super-semn este deja aici. Și nu numai că este pe pământ, în clipa

aceasta El este chiar în mijlocul nostru. Cine este El? Duhul Sfânt, Super-semnul lui Dumnezeu, Isus Hristos cel înviat. Vedeți? El nu poate da greș, pentru că acesta este un Semn veșnic. El nu poate să se schimbe niciodată, pentru că *„cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35). Acesta este un semn veșnic: Dumnezeu descoperit în trupul unui bărbat. Desigur. Dumnezeu S-a făcut cunoscut pe El însuși în trupul unui bărbat.

Credeți că acesta este adevărul? (Amin). Credeți din toată inima? (Amin). Nu vă închideți în voi înșivă, asemenea unei broaște țestoase în carapacea ei. Dacă există așa ceva în inima voastră, scoateți-i carapacea afară și lăsați-L pe Duhul Sfânt să intre înăuntru. Nu vă închideți în voi înșivă, în vreun crez sau în vreo denotațiune.

Frate și soră, ceasul promis de Dumnezeu este aici. Eu cred că Dumnezeu a făcut tot ceea ce a avut de făcut, iar următorul pas este pregătirea Bisericii Mireasă și luarea ei. Dacă nu intrăm în aceasta, suntem pierduți.

Eu le-am cerut adesea celor care nu sunt de acord cu mine, să dovedească că nu am dreptate. I-am provocat peste tot în jurul lumii, dar niciunul nu a avut curajul să iasă în față. De ce? Pentru că toți știu foarte bine că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu; ei știu foarte bine că El stă în spatele acestui Cuvânt ca să dovedească tuturor că este Adevărul. Atunci de ce nu vreți să-L primiți? Dacă acesta este timpul, nu mai stați pe gânduri și nu mai amânați.

Mulți oameni au spus că vor să-L accepte pe Isus Hristos, dar au amânat prea mult pentru că își ziceau: „O vom face într-o vreme mai favorabilă!” Alții încearcă să se spele pe mâini de El, să paseze pe altcineva răspunderea pentru că L-au refuzat, dar totul se întoarce împotriva lor. Vedeți? În seara aceasta El este cerut din mâinile voastre și nu aveți cum să vă eschivați. Oricâte Concilii bisericești veți avea și orice veți face, El rămâne Același ieri, azi și în veci, iar Cuvântul Său spune foarte clar că *„lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* Desigur, dacă Viața Lui este în tine, Îl vei aduce la suprafață pe Isus Hristos. Amin. Voi nu puteți fi cu toții acel Unul, dar prin credință puteți fi o parte din El.

Când a fost pe pământ, nu toți dintre ei puteau să fie Isus, dar toți puteau să creadă în El și să accepte Mesajul Lui.

A fost doar un Moise, un Ilie, un Noe, iar ceilalți puteau doar să accepte mesajul adus de ei, dar acești bărbați nu ar fi putut să fie însărcinați de Dumnezeu, dacă n-ar fi fost cineva care să creadă mesajul adus de ei. Isus n-ar fi venit în lucrarea Sa dacă n-ar fi fost cineva care să-L creadă. Nici Pavel n-ar fi avut o slujbă dacă nu ar fi fost cineva care să primească mesajul lui.

Duhul Sfânt nu poate avea în timpul acesta o slujbă prin Cuvânt, dacă n-ar fi cineva care să dorească să se îndepărteze de toate crezurile și să se întoarcă la Cuvântul original. Eu știu că El este aici pentru că Îl simt, iar Cuvântul Său spune: *„Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (Matei 18.20). Eu cred cu adevărat că El este aici, deoarece este Același ieri, azi și în veci.

Fraților, eu vă iubesc. Nu cred că în lumea aceasta este vreun om despre care să pot spune că-l iubesc mai mult decât pe Jack Moore, pe Young Brown, Lyle, sau ca pe oricare din voi. Astăzi am citit un articol foarte frumos scris de Anna Jean, cu privire la lucrările minunate făcute de Dumnezeu până acum. Cu toate acestea, aș vrea să vă îndemn să vă treziți mai repede, deoarece observ că an după an această adunare se răcește tot mai mult. Poate voi nu ați observat aceasta pentru că trăiți tot timpul aici, dar eu plec în misiune, iar când mă întorc pot să simt această răceală.

Vă amintiți, desigur, că acum trei, patru ani am vorbit în Shreveport, în acel cort micuț, atunci când o femeie mi-a trimis o scrisoare plină de murdării, despre tema: *„Această oră înaintată,”* în care am spus: *„Statele Unite vor accepta Evanghelia anul acesta sau nu o vor accepta niciodată!”*

Ei au refuzat Evanghelia, de aceea America nu va mai avea niciodată o trezire ca aceasta. Dacă credeți că sunt cu adevărat un profet, să nu uitați că acesta este

Cuvântul lui Dumnezeu! Uitați-vă în jurul vostru și veți vedea că am dreptate, pentru că totul se prăbușește. Bisericele mor. Ele se sting tot mai mult, iar aceasta mă doare cel mai tare, pentru că acolo sunt bărbați și femei pe care-i iubesc mai mult decât îmi iubesc propria viață.

Eu sunt fratele și nu dușmanul vostru, de aceea tot ce vă spun este numai adevărul, iar Dumnezeu a dovedit aceasta. Da, El a dovedit că fiecare Cuvânt pe care vi l-am spus este Adevărul. (Amin). Atunci de ce nu vreți să-L primiți, frate și soră? Dacă-L iubiți pe Isus Hristos, de ce nu primiți Cuvântul Său? Sau dacă credeți că ceea ce v-am spus este Adevărul, acceptați-L ca Adevăr. Aceasta este tot ceea ce vă cer: să-L recunoașteți. Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Mă voi opri aici cu notițele mele pentru că vreau să facem o chemare la altar și să îl las pe Billy Paul să împartă numere de rugăciune, deoarece când am ajuns era deja târziu și nu am mai avut timp să le dăm la oameni. Adevărul este că noi nu avem nevoie de asemenea numere de rugăciune, și după cum știți, am încercat adesea să vă îndepărtez de acest obicei evreiesc vechi, de a pune mâinile peste oameni. Desigur.

Astfel, Iair a venit la Domnul și i-a zis: *„Vino de pune-Ți mâinile peste fiica mea, și va învia.”* (Matei 9.18), dar sutașul roman a spus: *„Doamne... spune numai un cuvânt, și robul meu se va tămădui.”* (Matei 8.8) Vedeți? Acesta este felul neamurilor de a crede.

Dacă v-am spus adevărul, vă voi adresa o provocare, pentru că la ce mi-ar folosi să stau aici și să susțin un lucru, dacă Dumnezeu nu vine să legitimizeze că ceea ce am spus este Adevărul? Dacă Cuvântul pe care vi l-am vorbit este Adevărul, atunci Dumnezeu este dator să vină și să-L legitimizeze, pentru că a promis că va face aceasta.

Ce se întâmplă cu voi? De ce sunteți atât de amorțiți? A fost scris cumva: „I-

Cabod”, adică „Nu mai este slavă”, pe Tabernacolul Vieții? A fost scris „I-Cabod” pe toate bisericile pe care le-am vizitat de-a lungul națiunii? O, Doamne! Am ajuns oare în zilele când este gata să se împlinescă ceea ce este spus în Luca 17.34-36?

„Vă spun că în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat: unul va fi luat și altul va fi lăsat.

Două femeie vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată.

Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.”

„Așa cum a fost în zilele lui Noe... când au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt...” (1 Petru 3.20), „... așa va fi și în zilele când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17.6). Am ajuns oare aici?

Uitați-vă la slujba lui Isus Hristos. La începutul slujbei Sale, când era un tânăr Profet galilean care vindeca bolnavii și făcea tot felul de semne și minuni, toți L-au dorit în biserica lor, dar când a început să-i mustre pentru faptele și necredința lor, L-au părăsit cu toții. Vedeți, a început declinul, iar în final L-au răstignit. Dar țineți minte! În timpul celor trei zile cât a fost în Locuința morților, El a predicat celor pierduți și osândiți, care nu se pocăiseră atunci când au avut șansa s-o facă, adică atunci când au trăit pe pământ. Vedeți? El avea o altă slujbă. Și slujba aceasta se va întoarce din nou, ca lucrarea Sa să meargă înainte, la un popor pierdut și condamnat, pentru care nu mai există nici o milă. Gândiți-vă cum ar fi dacă aceasta s-ar întâmpla acum?

Cineva spune: „Frate Branham, ce vrei să spui cu aceasta?” Nu știu, dar s-ar putea să fie mai târziu decât ne gândim. Dacă vedeți o umbră, știți că undeva pe aproape trebuie să fie și realitatea. Dacă vă apropiați, de exemplu, mâna de perete, puteți vedea umbra ei. Dar cu cât vă apropiați mai mult, umbra devine tot mai clară, până când la un moment dat se contopește cu realitatea, cu mâna voastră.

Credeți, prieteni! Dumnezeu să vă ajute la aceasta! Voi ați făcut atât de multe lucruri pentru mine, m-ați ajutat atât de mult: mi-ați cumpărat costume, mi-ați făcut cadouri, ați cumpărat haine pentru familia mea, ne-ați dat de mâncare, dar acum lăsați-mă să fac și eu ceva pentru voi, lăsați-mă să vă ajut. Oh, dacă ar putea pătrunde Dumnezeu în inimile voastre! Eu vă spun tuturor, oriunde vă aflați: în sală, la balcon sau oriunde sunteți, dacă Dumnezeu nu va legitima ceea ce am spus, înseamnă că am mințit. Dar El va legitima totul! Știu că ați văzut o mulțime de imitații venite din fire, dar acum este timpul să vedeți și ceva real, ceva adevărat. Aveți credință! Credeți în El!

Priviți! În adunare nu este nici un număr de rugăciune. Este vreunul? Nu, sigur că nu este. Dar cu siguranță printre noi sunt oameni bolnavi. Dacă Duhul Sfânt va veni printre noi și va descoperi lucrurile ascunse, Îl veți crede? Veți crede semnul dat de El?

Priviți ce a spus Biblia! Ce este Super-semnul? Cuvântul făcut viu în fiecare epocă. Este adevărat? De ce nu au putut să-L creadă pe Isus, deși Cuvântul spune în Evrei 4.12 că *„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Isus a stat în mijlocul acelor religioși și le-a spus în față: *„Voi aveți de tată pe diavolul!”* iar atunci când L-au răstignit, a plâns pentru ei și a spus: *„Tată, iartă-i căci nu știu ce fac!”*

Da, ei au făcut întocmai cum a remarcat odată fratele Moore: *„Propriul Său popor l-a cerut sângele!”* Acesta este adevărul.

El a venit să-i salveze din pierzare, dar când au văzut Super-semnul lui Dumnezeu, deosebirea gândurilor inimii, nu L-au putut recunoaște. De ce? Din același motiv din care nu-L poate recunoaște nici biserica de astăzi. Dar ori de câte ori Lumina atinge sămânța aleasă mai dinainte, aceasta vine la viață. Nu există nimic s-o

poată ține pe loc.

Soarele natural (S-U-N) are controlul asupra întregii vieți biologice. Astfel, când razele lui ating sămânța, aceasta vine la suprafață. Da, domnilor. Și Fiul lui Dumnezeu (în engleză: „S-O-N”), controlează întreaga Viață veșnică. Dacă tu ești o sămânță și ai germeul de viață în tine, când acest Fiu te atinge, sămânța vine la suprafață. Nimeni și nimic nu te poate opri. Aș vrea să puteți crede cu adevărat. Credeți-L pe Dumnezeu în timp ce ne vom ruga!

Tată ceresc, în fața mea se află o mulțime de batiste și haine. O, Dumnezeule, noi credem că Tu ești Vindecătorul. Desigur. De altfel, toți oamenii Evangheliei depline cred că Tu ești marele Vindecător și că ești plin de milă și îndurare față de noi.

Chiar și atunci când ei au venit cu ciomege, ca să Te prindă, Tu ai rămas același mare Vindecător și ai pus la loc urechea slujitorului marelui preot, pe care o tăiasă Petru cu sabia. O, Tu ai fost atât de plin de îndurare încât L-ai vindecat chiar pe vrăjmașul care venise să Te aresteze. Dar Tu ești și astăzi la fel de îndurător și de milostiv!

Fă ca oamenii aceștia să vadă ceea ce încerc să le spun: că acesta este timpul sfârșitului. Îngăduie să poată vedea chiar în seara aceasta, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Îngăduie ca Tabernacolul Vieții să devină din seara aceasta ceea ce-i spune numele. Fă ca Viața Ta să vină din abundență peste toți cei ce se află sub drapelul Lui. După ce Cuvântul a fost expus cât se poate de simplu, îngăduie ca făgăduința dată pentru ziua aceasta să fie dovedită.

Sămânța lui Avraam a călătorit de-a lungul epocilor, așa cum a călătorit și Avraam dintr-o țară într-alta, ca străin și călător. Noi am avut vedenii și descoperiri și toate celelalte lucruri; ne-ai vorbit și ne-ai vindecat; ne-ai călăuzit și ne-ai binecuvântat ca pe Avraam, dar înainte de nașterea copilului făgăduit, înainte de venirea sfârșitului, Dumnezeu a promis un Super-semn.

Apoi, Super-Sămânța Isus Hristos, Sămânța credinței, va veni și va face același lucru pentru Israel, dovedind că este Același.

Acum, la sfârșitul timpului, El a făgăduit că va veni din nou: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului.”* (Luca 17.26-30). Și *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* (Ioan 14.12). Cum? Cu condiția ca Viața Lui să fie în noi. Atunci Îl vom reflecta pe El, pe Făcătorul nostru. De altfel, Dumnezeu S-a descoperit întotdeauna în lucrarea Sa, dar în mod desăvârșit a făcut-o în Hristos: *„...dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine...”* (Ioan 10.38).

De aceea, rugămintea mea, Tată, este să îi vindeci pe toți cei bolnavi, fiindcă mă voi ruga pentru ei cu toată sinceritatea. Îngăduie aceasta, Te rog.

Acum Te rog un lucru greu: îngăduie ca Hristos să vină la noi, pentru că dacă ungera Ta vine numai peste mine, nu voi putea fi de folos acestei adunări; dar dacă îi vei unge și pe ei, noi toți vom fi una înaintea Ta. Dă-le credință, Te rog, ca să se poată atinge de Tine așa cum a făcut-o femeia cu scurgerea de sânge, și a fost vindecată pe loc.

Cuvântul spune: *„Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”* (Evrei 4.15). De aceea, îngăduie ca El să dovedească că este acel Super-semn: Dumnezeu într-un om; Dumnezeu lucrând printr-un om. Tu ai nevoie doar de oameni care să uite de ei înșiși, de oameni care să-L lase pe Duhul să lucreze cum vrea El prin ei.

Privind în sală, mă gândesc că s-ar putea ca printre femeile care șed aici, să fie unele care au aceeași suferință ca cea din Biblie. Poate printre noi sunt Simoni; poate sunt fii ai lui Iona, de aceea Te rog să-i ajuți să creadă. Ascultă rugăciunea mea și îngăduie ca oamenii să se întoarcă la Cuvânt; să uite toate basmele lumești și băbești și să urmeze numai Cuvântul, Cuvântul manifestat în timpul acesta în

care trăim. Îngăduie aceasta, Doamne.

În timp ce stăm cu capetele plecate, aş vrea ca fiecare dintre voi să se roage cât se poate de simplu. Țineți capetele plecate și spuneți simplu: „Doamne, Te rog să mă ajuți!” Dacă aveți în inima voastră o dorință, și dacă Isus Hristos este într-adevăr viu, cu siguranță El va dovedi Super-semnul Său.

Oamenii spun: „O, nu există nici o îndoială că fratele Branham are un mare dar de la Dumnezeu! Când se află sub ungere, el este cu adevărat profetul lui Dumnezeu, dar să nu primiți învățătura lui!” Acum vă întreb: Un om care face o asemenea afirmație poate spune că are o minte sănătoasă? Oare nu tocmai aceste lucrări sunt dovada că învățătura este conform Scripturii?

Dacă ești încă păcătos, bazinul este pregătit. Dacă nu ai fost botezat încă în Numele Domnului nostru Isus Hristos, pentru iertarea păcatelor, bazinul te așteaptă. Dacă nu ai primit încă Duhul Sfânt, nu uita că fără acest semn nu vei putea intra în slava Sa. Tu trebuie să posezi Viața lui Hristos sau vei pieri.

Roagă-te și cere-I să te ajute. Surorile de la instrumente să se pregătească să intoneze: „Crede numai!”

Gândiți-vă cum ar fi dacă Isus ar apărea în mijlocul nostru și ar spune: „Pace vouă, copilașilor!” Imaginați-vă aceasta.

Fiecare dintre voi să stea liniștit și în umilință. Rugați-vă! Peste tot... Continuați să vă rugați și spuneți: „Doamne Isuse, fii milostiv cu mine, pentru că eu cred.”

Tată Dumnezeule, acum ei sunt liniștiți. În acest moment solemn, eu cred că ești aici. Cred că Cel care a condus Israelul prin acel măreț Stâlp de Foc, atunci când a călătorit prin pustie, S-a arătat printre oameni în trup, iar atunci când a făcut

aceasta, a spus: „Adevărat, adevărat vă spun, că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.” (Ioan 8.56).

Și: „Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; acum las lumea, și Mă duc la Tatăl.” (Ioan 16.8).

După moartea, înmormântarea, învierea și înălțarea Sa, Domnul Isus i s-a arătat lui Pavel pe drumul Damascului. Cuvântul spune că „deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.” (Fapte 9.3). Eu vă spun sigur că un evreu ca Pavel nu ar fi spus niciodată: „Cine ești Tu, Doamne?” dacă n-ar fi fost sigur că are de-a face cu același Stâlp de Foc care i-a condus pe înaintașii săi.

Și Domnul i-a răspuns: „Eu sunt Isus...” (v. 3). În seara aceasta Tu ești aici, aceeași Viață în noi. Îți mulțumesc pentru aceasta, Tată, și Te rog să lași să se vadă că tot ce am spus este adevărul. Fă ca oamenii să vadă că semnul care a fost dat (zămislirea din fecioară) ca să-i aducă pe oameni și pe Dumnezeu împreună, este prezent din nou printre noi în timpul acesta din urmă. Același Super-semn. Îngăduie ca oamenii să vadă aceasta, Tată, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Continuați să vă rugați. (Fratele Branham face o pauză). Acum voi lua fiecare duh sub control, în Numele lui Isus Hristos. Rugați-vă în continuare cu credință.

Văd în fața mea, în rândul din mijloc, o doamnă micuță, o femeie... aceea care și-a ridicat acum capul. Ea stă pe rândul din mijloc, chiar în spate, și are probleme cu spatele. Da. Crezi că Dumnezeu poate să te vindece? Crezi aceasta? În ordine. Aceasta este rugăciunea ta, nu-i așa? Ridică mâna. Sunteți vindecate amândouă. Mă refer și la doamna de lângă tine, cea care și-a ridicat mâna pentru că credea că mă refer la ea. Nu vă cunosc pe nici una dintre voi, așa-i? Dar ceea ce v-am spus este adevărat. Amândouă aveți probleme cu spatele. Desigur. Ridicați mâna, vă rog. Este sau nu, același Super-semn?

În spate, în partea dreaptă a mea, este o femeie care înghite foarte greu, dar crede că poate fi vindecată. Ea nu este din oraș. Soră, crezi că poți fi vindecată și că poți înghiți din nou normal? Ridică mâna dacă crezi. În ordine. Tu poți fi vindecată. Dacă este adevărat că nu ne cunoaștem, ridică mâna din nou, să te poată vedea toți. Chiar acum încerci să înghiți. Fă-o fără frică, pentru că totul este deja în ordine.

Credeți că Îngerul Domnului este aici? Credeți că acesta este Super-semnul? Ca să credeți că Domnul Isus este aici și că El face toate aceste lucruri, am să mă întorc cu spatele spre audiență. Stați în rugăciune și credeți! Dacă credeți cumva că vă citesc gândurile când vă privesc, mă voi întoarce cu spatele, dar nu uitați că El a putut spune ce gândea Sara, deși ea se afla în cortul din spatele Lui. Da, acel Bărbat a putut face aceasta pentru că El era Dumnezeu ascuns în trupul unui bărbat care mânca și bea. Vedeți? Un Super-semn.

În clipa aceasta văd un bărbat care este pe punctul să orbească. El stă chiar acolo, în spate. Se numește Maclusky, iar dacă crede din toată inima este vindecat. Ridică-te în picioare. Eu nu l-am văzut niciodată, nu îl cunosc. Crede, domnule. Credeți din toată inima? Rugați-vă în continuare. (Fratele Branham face o pauză).

Văd o femeie suferindă. Ea se gândește că este vorba de epilepsie pentru că își pierde cunoștința. Vine din sud, din Florida, și se numește Kinney. Dacă crezi, doamnă Kinney și te ridici în picioare ca să arăți aceasta, vei fi vindecată de acele leșinuri pe care le ai. Stai în picioare. Eu nu am văzut-o niciodată pe femeia aceasta, iar ea o poate confirma.

Credeți că acesta este Super-semnul? Credeți cu toții?

Pe partea aceasta este o femeie care are probleme cu nervii. Numele ei este Jones. Dacă va crede din toată inima, va fi vindecată. Eu nu o cunosc, iar Dumnezeu știe că vă spun adevărul.

„Fecioara va naște un Fiu; și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).”
Așa este. Dumnezeu este aici, în noi: Super-semnul lui Dumnezeu! Credeți aceasta? („Amin”). Noi suntem în timpul sfârșitului. De ce nu vreți să-L primiți dacă El este aici? Știți ce ar trebui să se întâmple acum, când El este aici? Fiecare persoană ar trebui să fie vindecată. De ce? Pentru că în locul acesta este prezent Cineva și El vrea să facă aceasta.

Dumnezeu știe că eu nu îi cunosc pe acești oameni. Ei sunt niște străini pentru mine. Dacă nu mă credeți, întrebați-i și veți vedea că vă spun adevărul. Eu nu știu nimic despre ei, nu știu cine sunt, nici de unde vin, dar Dumnezeu îi cunoaște.

Dacă mă credeți pe cuvânt, vă spun că Duhul Sfânt este în clipa aceasta aici și se plimbă prin adunare. Da, Lumina este peste tot. Dacă Cuvântul este Adevărul, și dacă acest Cuvânt este legitimat înaintea voastră, de ce nu Îl primiți?

Ce este, frate? O, tu ești în necaz... Este vorba de soția ta. (Cineva spune: „Așa este, domnule”). Da, așa este. O clipă, să văd ce este aceasta. (Fratele Branham face o pauză). Dar ați mărturisit aceasta. Acum stați liniștiți și lăsați lucrurile să meargă înainte.

Vă provoc pe toți să credeți chiar acum Super-semnul!

Eu îl cunosc pe tânărul acesta. De altfel, am și dat mâna cu el. Nu-mi amintesc cum se numește, dar pot spune că am fost și eu prezent în ziua când s-a căsătorit. Acum văd că între ei s-a întâmplat ceva, dar nu vreau să spun despre ce este vorba. Puteți să-L credeți pe Dumnezeu? El a făgăduit că Super-semnul Său se va arăta din nou. Câți dintre cei prezenți vor să-l vadă?

Ridicați mâinile și spuneți: „Eu Îl cred!” Amin. Oriunde vă aflați: la parter sau sus la balcon, nu uitați că Super-semnul lui Dumnezeu, Cuvântul făgăduit, este arătat acum, în această zi, chiar înaintea ochilor noștri.

Isus a deschis Scriptura, iar după ce a citit tot pasajul, a spus: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit!” (Luca 4.21).

Eu vă spun în Numele lui Isus Hristos că în această zi este arătat înaintea voastră Semnul din timpul sfârșitului.

Câți dintre voi sunt bolnavi? Ridicați mâna. În Numele lui Isus Hristos și în prezența Sa, vă cer să vă ridicați în picioare și dacă puteți crede că ceea ce ați văzut este Adevărul dat de Dumnezeu, spuneți: „Cred din toată inima că acesta este adevărul și Îl primesc.”

Pe mine nu mă interesează de unde veniți. Ridicați mâinile și lăudați-L pe Dumnezeu. (Cineva spune: „Nu uita batistele!”) M-am rugat deja peste ele.

Lăudați-L pentru că Și-a arătat Super-semnul în mijlocul nostru. Da, Super-semnul lui Dumnezeu pentru zilele din urmă este aici. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Amin.

- Amin -